

seže z dne 27. decembra 1917 v onem delu, v katerem se navaja govor predsednika ruske delegacije temu, kar se je v tej seji dogovorilo. Kar se tiče ruski delegaciji popolnoma neznane resnične ali fiktivne brzojavke petersburške agenture, na katero je nemško časopisje in gosp. državni tajnik skliceval, se mora ruska delegacija o tem šele podučiti. Trockij je izrazil nato svoje obžalovanje, da je prišlo do tega nesporazumljenja, ki ni v nobeni zvezi z deli delegacije. Kar se tiče protestov generala Hoffmanna, ki so jih vojaški zastopniki vseh drugih delegacij podpisali, protestov proti članom časopisja, proti brezličnim brzojavkam, oklicem itd., mora izjaviti, da niti pogoji premirja niti značaj mirovnih pogajanj ne omejujejo svobode časopisja in besede. Po teh uvodnih izjavah je prešel g. Trockij na vsebino izjav, podanih od predsednikov nemške in avstro-ogrske delegacije ter izjavjal:

Najprej potrjujemo, da hočemo v popolnem soglasju s storjenim sklepom nadaljevati mirovna pogajanja, ne glede na to, ali se jim pridružijo ententne države ali ne. Izjava štirizveze, ki je bila v tej delegaciji z dne 25. decembra 1917 formulirana, da so prišli temeljni splošnega miru sedaj ob veljavo, ker se države entente med desetdnevni rokom niso pridružile mirovnim pogajanjem, vzamemo na znanje. Mi s svoje strani vztrajamo pri temeljni demokratičnega miru, ki smo jih proglasili. Kar se tiče ruskega predloga, da naj se nadaljna pogajanja prelože na nevtraln tla, je vzrok temu želja, da se ustvarijo za obe stranki enako ugodne razmere. Rusko javno mnenje se sploh spodtika nad tem, da se ruska delegacija pogaja v trdnjavi, ki je zasedena od nemških čet. Zlasti, ker gre tu za usode živih narodov. Tehničnih težkoč, ki bi bile posledica preložitve pogajanj na nevtralna tla, ruska delegacija ne more priznati, ravnotako malo, kakor intrige entente, proti kateri se zna Rusija sama varovati. Opozarjajoč na mirovno politiko, katero je maksimalistična vlada konsekvntno zasledovala in z ozirom na dokazano svojo neodvisnost, je omenil g. Trockij nadalje, da nima prav nobenega vzroka misliti, da bi mogla diplomacija entente na nevtralnih tleh z večjim uspehom nastopiti proti miru, kakor v Petersburgu. Nasproti bojazni, katero je izrazil predsednik avstro-ogrske delegacije, da bi mogle vlade Anglije in Francoske pred in za kulisami poskusiti preprečiti sklep miru, smatra za potrebno izjaviti, da izbaja maksimalistična politika brez kulis, ker je ruski narod ta orožja te stare neumestne diplomacije skupaj z mnogimi drugimi stvarmi v zmagoviti vstaji dne 25. oktobra odpravil. Če torej po mnenju ruske delegacije tehnične in politične razmere ne večje usode miru brezpogojno na Brest-Litovsk kot kraj pogajanj, se ruska delegacija ne more ogniti drugega argumenta, ki ga je državni kanceler omenil. Misli oni del govora grofa Hertlinga, v katerem je ta opozoril na dobro pravico in lojalno mišljenje Nemčije, poleg tega pa tudi še na mogočnost Nemčije. Ruska delegacija nima niti možnosti, niti namena, zanikati, da je njena dežela vsled politike do pred kratkim vladajočih razredov oslabiljena. Toda svetovne pozicije ne določa samo trenutno stanje njenega tehničnega aparata, marveč jo določajo tudi v njej živeče možnosti, kakor vendar tudi ne gre presojati gospodarske sile Nemčije samo po sedanjem stanju njenih sredstev za prehrano. Ravnotako kakor sta oživili velika reformacija 16. stoletja in velika revolucija 18. stoletja ustvarjajoče sile nemškega in francoskega naroda, je velika revolucija v Rusiji oživila in razvila ustvarjajoče sile ruskega naroda. Toda ruska vlada je zapisala na čelu svojega programa besedo „mir“ in velike simpatije, katere prinaša ruski narod narodom zaveznikov, ga potrjujejo v želji, doseči čim prejšnji mir, ki bo imel svoj temelj na sporazumu narodov. Da odvzame državam štirizveze pretvezo pretganja mirovnih pogajanj iz tehničnih razlogov, sprejema ruska delegacija zahtevo, da naj ostane v Brestu-Litovskem. Ona ostane v Brestu-Litovskem, da

razbistri vsako možnost v boju za mir. Ruska delegacija se odpove svojemu predlogu glede preložitve mirovnih pogajanj na nevtralna tla ter predlaga, da naj se pogajanja nadaljujejo. Na predlog predsednika se je nato sklenilo, da se vrši popoldne interno posvetovanje med delegati Nemčije in Avstro-Ogrske na eni strani ter delegati Rusije na drugi strani.

Politični utrinki.

Za „jugoslovansko državo.“

Z velikanskim pritiskom so pričeli slovensko-prvaški listi, zlasti pa mariborska glasila dra. Korošca, na naravnost veleizdajalski način delovati za „jugoslovansko“ državo. Vsak pametni človek se čudi nad predrznostjo teh v sovražnikovi službi stoječih struj in obenem nad neverjetno prizanesljivostjo cesarskih oblastij. Ali je res na Avstrijskem že dovoljeno, da se sme na nepopisljivi način rušiti temelje države? Ali kazenska postava res ne živi več? Paragraf 58 kazenske postave pravi izrecno: Zločin veleizdaje pregreši tisti, kdor kaj napravi, kar je naperjeno na odtrganje kakšnega dela enotne državne zveze cesarstva, naj se to zgodi v javnem ali skritem, z besedami, pisavo, tiskovinami ali slikami. — In paragraf 59 kazenske postave pravi, da je ta zločin veleizdaje kaznovati s smrtno kaznijo proti vsakemu, kdor je tako stvar pregrešil in tudi če je njegova nakana ostala brezuspešna. Ta kazen velja za vse, za povzročitelje veleizdaje, kakor za sopomočnike... Tako pravi postava, cesarska postava! Ta zločin pa izvršujejo vsako uro oni „jugoslovanski“ politiki, ki hočejo po lastni izpovedi raztrgati „Avstrijo“ ter uresničiti „jugoslovansko“ državo skupno s kraljemorilskimi Srbi in s Hrvati. In vendar ni nobenega državnega pravdnika, ki bi proti tem veleizdajalskim hujskačem dvignil obtožbo! Tisoči in tisoči štajerskih ter koroških slovenskih in nemških vojakov prelivajo svojo kri na vseh mejah, da bi branili ljubljeno avstrijsko domovino pred sovražnim napadom. Niti eden teh poštenih, požrtvovalnih vojakov ni pohitel na bojišče, da bi tam s svojo krvjo uresničil skupno „jugoslovansko“ državo z onimi Srbi, ki so kot besni morilci povzročili to svetovno vojno. Vsi so šli za Avstrijo v boj. Doma pa so medtem blagoslovljeni in neblagoslovljeni hujskači pričeli svojo protiavstrijsko in veleizdajalsko gonjo. Nič več se ne čuje v teh krogih, ki stoje v službi sovražnikov, stari klic „vse za vero, dom, cesarja“, — pač pa se čuje edino geslo „vse za jugoslovansko državo“... In oblast molči, ne sliši in ne vidi ničesar! Ali res čakajo, da se bodejo uresničile tudi pri nas razmere, kakor jih je uresničil svoj čas na smrt obsojeni in potem pomiloščeni češki veleizdajalec dr. Kramar v severnem delu monarhije? Naš dr. Korošec je že danes pravi Kloufač: ali čakajo, da postane Kramar? Med otroci, med nezrelimi deklinami, med ženskami širi dr. Korošec s svojimi pomagaliči seme veleizdaje. Ali bode to še vedno naprej trajalo? Ali ni dovolj, da se je vsled „jugoslovanske“ protiavstrijske hujskarije na Spodnjem Štajerskem že enega cesarskega uradnika umorilo?... Ljudstvo samo ob sebi je nedolžno, kajti — kakor smo vedno naglašali — je slovensko ljudstvo vedno pošteno avstrijskega mišljenja. Ali po političnih duhovnikih in drugih plačanih hujskačih mora to pošteno slovensko ljudstvo izgubiti polagoma svoje zaupanje v Avstrijo, — mora postati zbegano in zbesnelo, — quovadis Austria? „Jugoslovanska“ hujskarija, kakor jo izvršuje danes dr. Korošec s svojimi sopomočniki, je danes velika nevarnost za enotno, nerazrušljivo Avstrijo. In kdor tega danes ne vidi, ta je neozdravljivo slep in gluhi. Naši vojaki na

frontah vidijo in čutijo vse to; oni bodejo tudi, kadar pridejo po zmagovitem miru domu, napravili red!

Koliko so napravili Čehi za Avstrijo?

„Deutsche Nachrichten“ pišejo: Na Moravskem in Češkem posedujejo Čehi najplodovitejše pokrajine, medtem ko živijo Nemci na Češkem v obrobnem gorovju in obstoji na južnem Moravskem večinoma vinogradništvo. Ker znaša poleg tega nemško prebivalstvo na Češkem le 37 procentov in je v nemških pokrajinah industrija prevladujoča, ne pade niti tretjina kmetijsko obdelanega ozemlja na Češkem na od Nemcev naseljene pokrajine. Ako bi češki okraji svoje oddajalne dolžnosti ravno tako izpolnjevali, kakor nemški okraji, bi morala češka oddaja nemško mnogokrat prekositi. To pa se žalibog ni zgodilo. Nemški okraji Češke so do 30. oktobra 1917 oddali rži 918.000 meterskih centov, češki okraji pa 840.000 meterskih centov. Pri temu se mora premisliti, da se je v nemških okrajih 166.000 hektarjev, v čeških okrajih pa 290.000 hektarjev nasadilo. Ako bi češki okraji razmeroma toliko oddali, kakor nemški, morali bi poslati 1.427.470 meterskih centov rži, torej za 597.170 meterskih centov več, kakor so v resnici oddali. Pri temu se še vedno ni vpoštevalo, da so plodoviti češki okraji večinoma v ravnini, medtem ko nemški gorski okraji ne nosijo toliko. Isto razmerje obstoji pri oddaji masla. Nemški okraji na Češkem so oddali 101.482 kil, Čehi pa za svoje skoraj dvakrat tako veliko gospodarsko ozemlje samo 128.560 kilogramov. Splošno znano dejstvo je, da se dobiva danes v čeških okrajih moko za ceno 6 do 8 kron za kilo, puter za 24 do 30 kron. Češki okraji Moravske so v času od aprila do oktobra 1917 imeli neopravičene večje dohodke od 4.200.000 kron iz nemških pokrajin. Vkljub temu so pri prvih petih vojnih posojilih kmetijske blagajne na nemškem Moravskem 47.956.000 kron, češki okraji pa samo 60.802.000 kron vojnega posojila podpisale. Na Češkem podpisale so nemške kmetijske blagajne po svoji centralni kasi 106.902.000 kron, češke kmetijske občine pa po svojih blagajnah 57.680.200 kron. Podpisovanje vojnega posojila pri Čehih, ki so lastniki bogatih, plodovitih okrajev, moralo bi biti mnogo večje, ako bi stalo v istem razmerju kakor podpisovanje Nemcev.

Objavili smo ta članek samo iz tega vzroka, ker se pri nas vedno naglašja potrebno zvezo Slovencev s Čehi. Čehi so naravnost vsled svoje agitacije izgubili vsako pravico, imenovati se Avstrijce. Pri nas je stvar drugačna: slovensko ljudstvo še ni pokvarjeno in še ni veleizdajalskega, protiavstrijskega mišljenja. Zato smatramo politično zvezo enega dr. Korošca, katerega intrige so danes žetaki vsemu svetu znane, za največjo nevarnost v tej vojni. Na ta način seveda Avstrija ne bode mogla zmagovita in ponosna iz te vojne prihajati. Stvar se bode morala enkrat odločno in jasno povedati. In odgovornost za tako odločno besedo bodejo morali prevzeti — drugi!

Izpred sodišča.

V časih rekvizicije.

Leoben, 9. januarja. Zaradi razžaljenja neke rekvizicijske komisije in pretepavanja nekega žitnega nakupovalca bil je posestnik Matija Schnessl v Esslingu obsojen na 4 mesece težke ječe. — Človek se mora res čuditi, da so še dandanes nekateri ljudje tako neumni, da se branijo proti postavi in da izvršitelje te postave — ki so vendar sami veliki reveži — psujejo in napadajo! Vsemu temu je kriva le hujskarija!

Uboj tovariša.

Gradec, 11. januarja. Armadna divizijska sodnija razpravljala je proti črnovojniku Johanu Pistlan iz Velikoveca na Ko-

roškem, ki je bil obtožen, da je svojega tovariša Kosaka s polenom pobil in mrliča oropal. Pistlan je namreč pri izplačilu pod njegovim poveljstvom stoječih delavskih tovarišev na Pohorju nerednosti izvršil; vsled tega je Kosak pri občinskemu uradu plačo sam sprejel. Kmalu potem so našli Kosaka mrtvega z razbito glavo. Pri mrliču tudi je manjkalo 100 kron, ki jih je imel Kosak preje pri sebi. Neki deček je opazoval, da je Pistlan v prepiru Kosaka s polenom po glavi udaril. Sodnija je izpoznala uboj in je Pistlana ne 3 leta je čede obsodila.

Popravljen smrtna obsodba.

Beljak, 9. januarja. Johana Hochenwarter, bivša najemnica gostilne Rizzi v Köttschachu bila je svoj čas zaradi gotovih protivojških izrazov od sodnije na smrt obsojena; kazen se ji je potem milostnim potom spremenila na 5 let težke ječe. Nesrečnica je bila 6 mesecev v ječi; potem je višja sodnija izpoznala, da vojaška sodnija sploh ni bila pristojna. Obtoženka je bila takoj izpuščena in cela zadeva je prišla pred civilno sodnijo. Na podlagi izpovedb prič je bila obtoženka zdaj popolnoma oproščena.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Umrli je v Ptuj splošno znani in priljubljeni praktični zdravnik g. dr. Ant. Rak v 77. letu svoje starosti. Pokojnik spada med one stare, poštene moše, ki so se skozi celo življenje žrtvovali v prid trpečemu človeštvu. Ne samo mesto, marveč ves okraj je poznal skozi desetletja pokojnika, tisočere je ozdravil in rešil jim je življenje, dokler ni neusmiljena smrt i njega premagala in v hladni grob položila. Spomin na dra. Raka bode med prebivalstvom naprej živel in živel, kajti malo je zdravnikov, ki bi živili toliko zaupanja in spoštovanja. Izražamo težko prizadeti družini svoje najgloblje sočutje. Vrlemu pokojniku pa želimo večni, sladki mir!

Iz Ptuja. Gospod dr. Anton Gregorec, zdravnik v Ptuj, bil je vsled neobhodno potrebnih okoliščin od vojaščine oproščen in izvršje zopet svoj zdravniški poklic.

Luč brez petroleja. V sedanjem času pomankanja sveč, olja in petroleja je treba posebno opozoriti na neko svetilko, ki jo izdeluje in prodaja kleparski mojster g. Andrej Frank v Ptuj (nasproti Kossarjeve gostilne). Svetilka je jako cena, prilična, se zmore rabiti povsod, ne razvija nobenega smrada in ne potrebuje olja. Gori namreč edino z dodatkom pokvarjene, odpadne masti, loja itd., torej snovi, ki jih ima vsak kmetovalec pri hiši in ki jih drugače proč vrže. Opozarjamo na tozadevni inzerat v našem listu.

Iz Zagorja ob Savi se poroča: Trgovinski minister je določil za podjetje italijanskega veletržca z vinom Giuseppe Rossi v Zagorju ob Savi prisilno nadzorstvo. Kot zastopnik in upravitelj veletrgovine bil je imenovan bivši občinski predstojnik g. R. Mihelečič.

Iz Žalca se poroča: Red usmiljenih bratov hotel je že pred petimi leti v Žalcu lastno bolnišnico urediti. Vsled izbruha vojne pa se je ta načrt izjalovil. Zdaj se je ta red odločil, da uredi v Žalcu samaritski dom, ki naj bi služil v prvi vrsti za sprejem vojnih poškodovancev. Posestnik g. Frane Riedorfer podal je redu v ta namen svoje posestvo brezplačno na razpolago. Zgradba se bode še v tem letu zapričala.

Laško. Poroča se nam: Okrajni zastop je imel dne 31. p. m. v Trbovljah svoje glavno zborovanje. Vzelo se je na znanje okrajni račun za leto 1917 in razne ednake račune. Istotako se je sprejel proračun za l. 1918; obenem se je sklenilo, da se določi za kritje proračuna 35%-no doklado na direktne davke. Nadalje se je sklenilo, da se občinsko cesto od Sv. Marjete preko Brezna

in Dola v Hrastnik sprejme kot okrajno cesto 2. razreda, ako plačajo udeležene občine tudi primerni delež na zgradbenih troških. Tudi telefonski gradbeni prispevek za progo Celje-Laško-Zidanimost v znesku 2155 kron se plača: obenem se prosi pri poštnemu ravateljstvu za razširjenje telefonske črte Zidanimost-Hrastnik-Trbovlje.

Vojaki 87. regimenta in prvaško časopisje. Zadnji „Slovenski Gospodar“ se zopet grozovito jezi, da vojaki junaškega 87. regimenta še vedno niso pozabili njegovo nesramno psovko o „šnopsarjih.“ Ta farški list, ki deluje za veleizdajalske in protiaustrijske cilje, misli pač, da ima vsakdo tako kratko pamet, kakor njegovi slamaniti uredniki, ki stoje vendar vsi pod bičem „jugoslovanskega odrešenika“ dra. Korošca. Zato taji zdaj „Gospodar“ svojo lumparijo in se dela nedolžnega. Preje je imenoval vrle vojake 87. regimenta „šnopsarje“, zdaj pa se zvija kakor črv in sika svoj strup na nas. Vse to pa ne pomaga čez dejstvo, da sta „Gospodar“ in „Straža“ v resnici opsovala vojake 87. regimenta za „šnopsarje.“ Naši cenjeni čitatelji so celo zadevo prav tanko izpoznali in brali. Res je in desetkrat res, pa tudi črno na belem se zmore dokazati, da je ta prav klerikalna, „jugoslovanska“ psovka padla. Tajili so svoje psovke še vedno vsi hinavski, zvižčni lumpi klerikalne vrste. Ali kar je črno na belem, se pač ne more tajiti. Ponavljamo torej še enkrat: Neki „Mlakar“, baje doma iz Velike nedelje, objavil je kot „vojak 87. pešpolka“ na fronti v „Slov. Gospodarju“ in „Straži“ dopis, v katerem je naše somišljenike, mnogokrat odlikovane vojake 87. regimenta opsoval za „šnopsarje.“ Mi smo takrat takoj mislili, da si je „Gospodar“ dotičnega „Mlakarja“ enostavno izmislil, da ta „Mlakar“ sploh ne eksistira. Opozarjali smo dotičnega vsled tega, da naj se vendar enkrat oglasi, kdo da je in kje in kaj da je. Do danes smo ostali brez odgovora. Lahko sodimo torej, da tistega „Gospodarjevega“ in „Stražinega“ dopisnika „Mlakarja“ sploh ni, da so si „jugoslovanski“ hujskači v Mariboru dotično ime le izmislili in z njim na nerodni način poštene štajerske vojake opsovali. Tako stoji stvar. Vojaki 87. regimenta pa ne bodejo nikdar pozabili, da sta jih „Gospodar“ in „Straža“ sredi v vojni opsovala za „šnopsarje.“

Koroške vesti.

Avstrijski Korošci se že davno ne brigajo za nesrečno „vseslovansko“ hujskarijo iz Kranjskega in Češkega privandranih agentov, ki hočejo — tako kakor na Spodnjem Štajerskem — i koroško ljudstvo odtujiti cesarju in domovini ter mu vsejati v srce „jugoslovansko“ sovraštvo proti domovini in cesarju. Ali v sovražni službi stoječi agenti naših sovražnikov imajo vedno še dovolj sredstev, da razširjajo dostikrat vnebovpijoče vesti glede Avstrije in z njo zvezanih zmagovitih držav. In vpliv teh protiaustrijskih hujskačev se čuti danes tudi že v slovenskih delih krasne koroške dežele. Duševno nezreli ali pa gospodarsko odvisni ljudje se pričenjajo polagoma združevati z nazeri teh hujskačev... Bodimo si odkritosrčni! Ljudstvo je kakor otrok in potrebuje vzgoje, — poštene avstrijske vzgoje. To vzgojo pa ne bo nikdar dobilo iz časopisov „jugoslovanske“ smeri, — tudi iz na Koroškem izhajajočega hujskajočega lista „Mira“ ne, katerega je ljudstvo itak že pred leti v pravem spoznanju razmer krstilo za „Šmir.“ To vzgojo ne dobi ljudstvo ne od političnih farjev, ne od hinavskih advokatov. Zato opozarjamo slovensko ljudstvo na Koroškem na naš list „Štajerc“, ki se gotovo nikomur ne vsiljuje, ki je pa vendar v resnici edini slovensko pisani in vedno pošteno avstrijski časopis. Na Koroškem mora pošteno ljudstvo, ki je v tej vojni toliko pretrpelo, vendar enkrat izpoznati, da so njegovi „vseslovanski“ ali „jugoslovanski“ voditelji največja nevarnost za

deželo samo. Koroška je bila vedno pošteno avstrijska in taka hoče tudi v bodoč, 10. nosti ostati. Zato pa mora imeti vsak sloven listski Korošec v svoji hiši tudi edini slovenskodajalski pisani, vedno pa avstrijski list „Štajerc“. Čimveč naročnikov bomo imeli na Koroškem, čimveč temlažje bomo tudi za gospodarske, politične in kulturne težnje koroškega ljudstva delovali. „Mirova“ hujskarija nas prokraj temu ne bode nikdar motila. Kar pišejo za se radi veleizdaje kaznovani, čeprav pozneje po miloščnih hujskači in njih prijatelji, — tmlar postopenega Korošca ne more zmotiti. Mi s smrugom za Avstrijo, ki je naša mati, ki nas je porojen, dila ki nam je omogočila vsak razvitek, — mi smo za Avstrijo, ki nas je ljubila, kakomoglijo mi z vso dušo ljubimo, — kdor pa ima bilrajše neko bodočo „jugoslovansko“ državo. Votaj naj se preseli v sovražnikov tabor. Bog zimi živimo našo Avstrijo!

Pogorela žaga. Iz Laundsborfa na Koroško škem se nam poroča: Dne 2. t. m. ob 3. urejo izjutraj nastal je ogenj v veliki žagi g. Aicha napbichler. Žaga je bila popolnoma vpepeljraznila. Tudi tam uslužbenim žagarskim delavekegacem je skoraj vsa njih lastnina zgorela. il, da

Umrli je bivši koroški deželni predsednikrečRobert v. Hein. Naj počiva v miru! rožja,

Mladi tatovi. Te dni se je izvršilo v Porazne med zimo prazne vile ob Vrbskemeliko, jezeru mnogo vlovov. Pred kratkim opazil jolgoorožnik nekega otroka, ki je nosil v eni tetirjavi ukradeni predpasnik. Napravili so hišnendarpreiskavo pri stariših otroka; tam se je našlilnolukradenega blaga v vrednosti nad 3000 Krez nTatovi so večinoma 15 do 19 letni fantičkila mTo je pač zopet dokaz, da se danes premaludi hna mladino pazi!

Razno.

Mraz v Italiji. Iz Curiha poročajo, da javljav srednji in zgornji Italiji nastal izrednevalmamraz. V Florenci in Turinu je mraza 10 stopiteljpinj pod ničlo.

Škofovska konferenca in dvoboj. Ogrskanadkatoliška škofovska konferenca je sklenila izecemlreci cesarju zahvalo za prepoved dvoboja. i piji

Gradec brez vode. Vsled neredne dobavim električnega toka je moral graški vodovod l. d.omejiti svojo delo. V privatnih stanovanjih skoho od 2. popoldne do 6. zvečer ne sme toči. Ve vode. Kopanje, razen v slučaju bolezni, ladriprepovedano. Mestna občina je izdala tuđan Sše nadaljne odredbe glede porabe vode. ihar,

Poskušeni samomor nekega nadporočnika. V Budimpešti v neki kavarni je zahteval namerki artiljerijski nadporočnik od vseh navzočihnapadna naj se legitimirajo. Ko je izvedela to v ltajaška policija, je poslala tja enega oficirja Washinarednika. Dobila sta tam nekega nadporočnikaz zlato in srebrno hrabrostno svetinji stejki se je zabaval z nekim poročnikom. Nri liipoziv, naj se legitimira, je rekel, da je pona. veljnik vojaškopolijske ekspoziture v Obg imain da je svoje dokumente pozabil doma ona i hotelu Esplanade. Policijski oficir je šel tja je in se prepričal, da nadporočnik sme nositi vojaškioficirsko distinkcijo, da je iz jako ugleda. Frdružine, ob enem pa, da je dezterter. Ko pleskebil nadporočnik na to aretiran, je izpil evatimale stekleničice nekaj strupa. Prenesli sarnin ga v težkem stanju v bolnišnico. ača l

Žganje. 25 vagonov žganja je prodal e nabzadnjem času tvrdka Petrič v Trstu. Žganje je lje kupila v Dalmaciji.

Stavka v redakciji. Redakcija „Nove rete, l forme“ je pričela štrajkati. Uredniki hočemule doseči zboljšanje svojih plač in ureditboljšeslužbenega razmerja.

Jetika na Ogrskem. Prof. Koranyi je pre.....daval v Budimpešti o jetiki na Ogrsker. Nad 400.000 ljudi gine na jetiki radi slabhrane in obleke. Na Ogrskem niti dovolj p.....stelj ni za te bolnike in nemogoče jih je i vi lečiti.

Črne koze v Senju. V Senju v hrvatskemam je Primorju so se pojavile črne koze. Dosed Zje bilo nad 20 slučajev, 5 oseb je umrlo. Ppo pri Zmorska oblast na Reki je odredila, da sme pri protja samo osebe, ki se izkažejo s spričevalo a) o cepljenih kozah. rdeče s